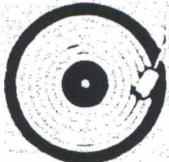

Ο ΗΧΟΣ ΤΟΥ '83

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜ. ΒΑΡΟΣ

Μια στιγμή κύριε Οργουέλ...

ΓΙΑΣΤΡΑ και πέρασε από τον εικοστό ορόφο. Κι όταν το σώμα του βρισκείται στο υψος του πρώτου, μονολογεί: «Τουλάχιστον μέχρι εδώ καλά πήμα...»

Λίγα 24ωρα λοιπόν πριν αρχίσει η δίσκηση σημερινή και δυοπονην ένα χρόνο - που ο Τζορτζ Οργουέλ «προείδε» στο εορταστικό του μισθόγραμμα «1984» - τα πάντα βγαίνουν καλώς...

Κανένας δικτάτορας του σπλ. «Μενιλος Αδελφός» δεν μας κυβερνά. Κανένα «Αστυνομία Σκέυης» δεν κατασκοπεύει τα όνειρά μας. Και κανένα «Νέα Ουάσι» δεν μας έχει επιβλήσει.

Αντίθετα οι οικονομολόγοι μας μιλούν για ανάκαμψη. Οι οικολόγοι για αναβάθμιση του περιβάλλοντος. Οι κερητιστές για τελική νίκη...

Αν είστε συχνός πελάτης των ντισκο και οσαντικός ακροατής των «Ντουράν - Ντουράν», των «Μεν ατ νουόρκ» ή του Πολ Μικάρντινι, έχετε πολλές πιθανότητες να τα πιστεύετε όλα αυτά - αν υποθέσουμε βέβαια ότι κάτι ξέρετε σχετικά.

Αν όμως ανάμεσα στη δίσκηση σας και στο πικάπ κυκλοφορούν συχνότερα δίσκοι του Πιτερ Γκάμπριελ, των Πινκ Φλόιντ ή των Σάουντ, τότε σίγουρα θα έχετε σκεφτεί αρκετές φορές μέχρι τώρα, πως το «1984» του Οργουέλ έχει κίους αρχίζει.

Γιατί με Περσινγκ και Κρούς να σημαδεύουν το κεφάλι σας, διαστημικά λεωφορεία και ιπτάμενα ραντάρ να καταγράφουν τις κινήσεις σας, τηλεθόδους να καταργούν τη σκέψη σας και ρεκλάμες να κοροϊφούν το πορτοφόλι σας, δύσκολα μπορείτε να οσαντστείτε χειρότερη τύχη...

Ο εφιάλτης άρχισε

ΤΟ 1983 λοιπόν σίγουρα δεν ήταν μια χαρούμενη χρονιά. Αλλά ούτε και ο προαγγέλος ενός εφιάλτη. Γιατί ο εφιάλτης έχει αρχίσει πολύ πριν η Φατσερ πλακωθεί με τον Γκαλιέρι, ο Ρήγκαν τσαλαπατήσει τη Γρενάδα και οι κανονισμοί παραταχθούν ανοιχτά του λιθάνου.

Οι κομπιούτερς και οι κάθε είδους μηχανές αντι να μειώνουν τις ώρες εργασίας αυξάνουν τους ανέργους. Η έλλειψη δουλειάς από τη μια και η αβέβαιη θέση από την άλλη είναι μια κατάσταση που ριχνει λάδι στις διαμάχες ανάμεσα στην εργατική τάξη. Κι ωστόσο τα χωράσια εγκαταλείπονται. Το περιβάλλον καταστρέφεται. Η εγκληματικότητα αυξάνει. Ο κόσμος αδιαφορεί. Οι νέοι γίνονται μηδενιστές. Όλοι κλείνονται στο καβούκι τους. Η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο ολοένα σβειρείται. Και ο οσασμός αρχίζει να βρίσκει ξανά εύφορο έδαφος...

Θάλενε κανείς πως μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα γνώριζε μεγάλη άνθηση το ροκ. Το μουσικό κίνημα που εδώ και 30 χρόνια πασχίζει - κατά κανόνα - να αντισταθεί στο άθλιο παιχνίδι που παίζουν στις πλατές των λαών εκείνοι που κατέχουν όπλα και μέσα παραγωγής και που συγχρόνως συμπνάζει και προσπαθεί να ασυπνίσει τα θύματα. Κι όμως, το 1983 το ροκ, παρά την πληθώρα θεμάτων που «του πάνε» εμοσάνιστηκε αδύναμο όσο ποτέ.

Τα αλληπαλλά και κάθε λογής χτυπήματα που δέχεται από άσπονδους εχθρούς και απληροσρητούς φίλους, μοιάζει να τόχουν αποδεκταίσι. Οι εταιρείες στραγγαλίζουν πάντα τις καθαρές ουνές και προωθούν κάθε χαζοχαρούμενο γκρουπ. Τα μέσα ενημέρωσης ηθελήμενα ή από αγνοία προβάλλουν ό,τι είναι της μόδας και «θαβουν» ό,τι έχει ουσία. Στο μεταξύ οι μουσικοί του «νιου γουέιβ» συκοφαντήθηκαν, χάθηκαν ή λοξοδρόμησαν. Ενώ οι παλιοί αμοισθητίες (Μπομπ Ντίλαν, Λου Ριντ, Ντέβιντ Μπαουί, Πιτ Τάουνσεντ, Κάντρι Τζο Μακντόναλτ, Ντον Μακλίν κ.α.) γέρασαν, πλούτισαν κι έχασαν κάθε νεύρο. Στη χειρότερη περίπτωση, πέρασαν στην αντίπερα όχθη...

Οι λίγες ελπίδες

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ μερικών ανεξάρτητων εταιρειών και η επιμονή στη συνέπεια ορισμένων παλιών καλλιτεχνών (Γκάμπριελ, Γουότσερ, Νιλ Γιάνγκ) είναι τα μόνα καλά και κάπως ελπιδοσώδη στοιχεία του '83. Η στήλη κατάρτισε κι εσέτος τον πίνακα των 10 καλύτερων - κατά τη γνώμη της - δίσκων της χρονιάς με βάση την παραπάνω συλλογιστική κι όχι βέβαια τις πωλήσεις που έκαναν η τη «βαβούρα» που δημιουργήσαν...

● **PETER GABRIEL PLAYS LIVE:** Δυό δίσκοι με τραγούδια του Γκάμπριελ ηχογραφήματα από διάφορες συνουλίες. Μιλούν για τη μοναξιά και την υυχολογική καταπίεση των παιδευμένων στις μεγαλουπόλεις ανθρώπων.

● **THE FINAL CUT:** Ένα αντιπολεμικό παίημα του Ρότζερ Γουότσερ, ο οποίος έγραψε και τη μουσική. Παίζουν οι Πινκ Φλόιντ.

● **NOTHING CAN STOP US:** Τραγούδια διαμαρτυρίας από διάφορες χώρες που μάζεσε και διασκεύασε ο παλιός ντραμερ των Soft Machine Ρόμπερτ Γουάιτ (Ο δίσκος είναι του '82 αλλά κυκλοσώρησε οσέτος στην Ελλάδα).

● **THE WALK:** Ένας ακόμα αριστουργηματικός δίσκος των «Κιουρ» εφάμιλλος των «Portnoy», «Faith» και «Seventeen seconds» (Μέχρι τις 20 Δεκεμβρίου δεν υπήρχε σε ελληνική εγγραφή).

● **MUSIQUE:** Ένα μινι LP με 4 τραγούδια ηχογραφήματα στη Σάρκερα συνουλίας των «Ρόζι Μιούζικ».

● **TALKING IN TONGUES:** Ο δίσκος που θεωρείται από πολλούς σαν ο καλύτερος των «Τόινγκ Χέντς».

● **WAR:** Τραγούδια κατά του πολέμου από τους Ιρλανδούς U2

● **BURNING FROM THE INSIDE:** Το «εύκνειο άσμα» των «Μπαουχόους» που ήταν και το καλύτερό τους.

● **ALL FALL DOWN:** Ο τρίτος δίσκος των «Σάουντ» όχι ανώτερος από το «From the Lions mouth».

● **TRANS:** Ηλεκτρονική κραυγή του Νιλ Γιανγκ κατά της αλλοτριωσής μας που επιχειρούν οι κομπιούτερς. Δίσκος... απρόοπτος αλλά όχι από τους καλύτερους του σφύδητη.

Αξίζει ακόμη να ανασώσουμε τους δίσκους: Plastic Surgery Disasters (Dead Kennedys) Ark (The Animals) The High Road (Roxby Music) If I die I die... (Virus Prunes) Imperial Bedroom (Elvis Costello) Porcupine (Echo and the Bunnymen) Hyperborea (Tangenne Dream) Power Company (Eric Clapton) Getaway (Chris de Bourgh)

ΑΕΑ

Των ΑΒΕΝΕΛΛ και ΡΩΜΗΡΟ

ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ Οι λύσεις των σταυρωμένων της σελ. 24 **ΓΙΑ ΛΙΓΟΥΣ**

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΝΗΤΡΙΧ
2. ΟΥΡ - ΟΔΟΣ
3. ΤΡΩΑΔΕΣ
4. ΙΟΙ - ΡΑ
5. ΚΥ - ΤΟΜ
6. ΓΑΛΛ - ΖΙΟΣ
7. ΑΛΑΝΙΑ
8. ΓΚΡΙΖΟ
9. ΟΝ - ΟΚ - ΕΤ - ΝΑΙ
10. ΣΕ - ΡΑΟ - ΤΣΑΪΝΑ
11. ΜΑΡ - ΛΕΝ - ΛΑΟΣ
12. ΛΟΣ - ΟΡΟΦΗ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΓΑΜΟΣ
2. ΑΛ - ΝΕΜΟ
3. ΛΑΚ - ΡΑΣ
4. ΑΝ - ΟΑΡ
5. ΝΟΤΑ - ΖΙΓΚΟΛΟ
6. ΤΥΡ - ΚΑΙ - ΕΡ
7. ΗΡΩΙ - ΚΟ - ΟΝΤΕΡ
8. ΛΟΥ - ΣΒΙΤΣ
9. ΡΟΔΙ - ΙΖ - ΑΛΗ
10. ΙΔΕ - ΜΑΙΟΝΙΑ
11. ΧΟΙΡΩΝ - ΑΝΟΥ
12. Α - ΤΡΗΣΙΑΣ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Α	Π	Α	Φ	Θ	Ε	Γ	Ν	Α
Π	Ε	Ρ	Α			Ρ	Ι	
Α	Ι	Α	Ν	Α		Α	Π	Α
Η	Ρ	Τ	Ρ	Ο	Φ	Ο	Ξ	
Ρ	Α	Η	Α	Ν	Τ	Ι	Ε	
Θ	Μ	Ο	Ξ	Ι	Κ	Α		
Τ	Α	Η	Ι	Α		Α	Η	Ρ
Ο	Ι	Α	Β	Α		Ρ	Ο	
Ξ	Τ	Α		Α	Ρ	Ι	Ω	Ν

Ο ΦΙΛΟΣ συνάντησε τον Γιάννη που φαινόταν πολύ στενοχωρημένος.

- Τι τρέχει Γιάννη;

- Άστα, έχασα τη γυναίκα μου. Βγήκε πριν τέσσερις μέρες να αγοράσει εφημερίδα και από τότε δεν ξαναγύρισε.

- Φουκαρά Γιάννη, σε νιώθω. Τέσσερις μέρες χωρίς εφημερίδα.